

ALBINA

Este detrel ori in septimana: Mercuri-a, Vineri-a si Dominica, candu o cõla intrãga, candu numai diumetate, adeca dupa momentulu imprejurariloru.

Pretulu de prenumeratiune:

pentru Austria:	
pe anu intregu	8 fl. v. a.
diometate de anu	4 " "
patrariu	2 " "
pentru Roman'ia si sirainetate:	
pe anu intregu	16 fl. v. a.
diometate de anu	8 " "
patrariu	4 " "

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespondinti a-i nostri, si d'adrepulu la Redactiune Josefstadt, Langeasse Nr. 43, unde suntu a se adresã si corespondintiele, ce privescu Redactiunea, administratiunea sau speditur'a; cate vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anuiciale si alte comunicatiuni de interesu privat — se raspunde cate 7 cr. de linie repetitile se facu cu pretu scõdiutu. Pretulu timbrului cate 30 cr. pent. una data, se antecipa.

Telegramu.

Redactiunei „Albina“ la Viena.

Oradea-mare, 2 februarie.

Mecenatele Zsiga si-a aretatã erasi sentimintele natiunale, cumperandu case in Beinsiu de fundatiune pentru studinti.

Viena 22 jan./3 febr. 1869.

„Regi se gasescu, numai popõra se fie.“ Asiã tradusese „Wanderer“ antiertiu o spressiune din raportulu ce d. Mileticiu, cunoscutulu natiunalistu serbescu si fostu deputatu dietalu, lu facuse catra alegatoriã sei.

Alegatoriã n'au incercatu se demustre contrariulu, ci au tacutu. Era noi ni rechiamamu a minte singuratecele fase ale istoriei, si in adeveru, precum nu gasiamu neci intr'un'a cã cutare monarcu ar fi prochiamatã candu-va republic'a, totu asiã nu gasiamu cã cutare statu ar fi fostu silitu se se faca republica cãci n'ar fi aflu pre nimene se ocupe tronulu de monarcu.

Asiã a fostu, dar s'a trecutã ce a fostu, cãci Spani'a vre se dovedesca contrariulu. Unu telegramu de la Madridu spune cã regimulu, negasindu unu candidatu de trãba pentru tronulu spaniolu, voiesce se infintieze de ocãmdatu unu triumviratu, compusu de dd. Prim, Serrano si Rivero; va se dica, s'ar face o republica cãci n'afu pre nimene se ocupe tronulu de monarcu.

Gubernulu spaniolu s'a ingagiatu la o demustratiune prã grea, ce nu-i va succede. Lumea vede apriatu cã familie-le domnitõrie au, din grat'ia lui Ddieu, membri destui de numerosi, de potu se dee si Spaniei. Apoi, pre langa cele actualminte domnitõrie, mai sunt o suma de celea cari, coborindu-se ori coborite fiindu de pe tronuri, nu s'au facutu republicane ci stau la despusetiunea popõraloru cu aspiratiuni nobile d'a ocupã tronurile ce li s'ar imbiã, si cu intentiuni generõse d'a fericiã popõrale cari si vor incredintiã lorã destinele.

Europ'a dara, lauda institutiunilorã sale, nu duce lipsa de principii, si gubernulu nu va potã se se scuse cu acãsta lipsa in fati'a curtiloru (corporiloru) legelative, cari au se se intrunãscã curundu, si ai caror'a membri sunt mai ver-tosu monarchisti.

Daca nu se sente lipsa de principii, ce dara vre gubernulu spaniolu? Acãst'a e intrebarea, si e fõrte seriõsa. Unii presupu cu aspirantiã la tronu s'ar gasiã chiar in guvern, a nume a suspitiunatu Prim, carele s'ar cugetã la o lovitura de statu. Intrandu dar necesindu acãst'a, consecintiã ar fi o anarchia, in carea fie-care partita ar prochiama pe candidatulu seu, si astu-felu multu patit'a Spania ar deveni teatrulu tristu alu unoru nõue res-bele civile. Se sperãmu cã intieptiunea curtiloru legelative, va sci abate de la tiãra o asemene nefericire.

Organele guvernului francescu presupuneau intieptiune si in conferintiã europãna, intrunitã la Paris, in caus'a conflictului turco-grecescu. Basate pe acãsta intieptiune presupusa, sperau prevenirea inimicitiloru intre Turci'a si Greci'a. Sperantiã lorã nu este inca justificata, de õrace pana acum'a nu se scie ce voiesce Greci'a. Faimetele si combinatiunile in asta privintia sunt atatu de numerõse si de nefundate, casã celea

despre testulu dechiaratiunei ce conferintiã adresã Greciei. Nu ne ocupãmu de aceste faime, ci aseptãmu rezultatulu, cãci tocm'a astadi se finesce terminulu acordatu Greciei spre respundere.

Din departare se venimu in Austria, cãci si aici se intempla lucruri demne de insemnatu, si cari nu dau multa dovãda despre puterea de viãtia a dualismului.

Dualismulu a facutu din Austria apusãna unu singuru corpu politicu, i-a datu unu singuru ministeriu, numitu: „ministeriulu regatelorã si alu tierilorã representate in senatulu imperiale.“ Dar cu tãte cã este unu corpu, in aspiratiunile si in nisiuntiele politice defelu nu manifestãza unitateã, ci singuratecele fractiuni tragu cari in catro.

Asiã vedemu cã moderatiã senatulu imperiale, avendu majoritate, respingã casetoriã civilã obligatõria, casã careã ar fi in contradicere cu sentimintele religiõse si cu conceptele despre casetoria, inradecinate in preceperea popõraloru. Respingerea e motivata si de cercustantiã, cãci pentru asta lege n'a venitu de la poporu neci un'a petitiune, buna õra cum veniau pentru alte legi. — Ovreiã inse cari mai cã monopolisãza d'aristic'a si opiniunea publicã nemitiãscã, batã alarma pentru acãsta respingere, se descãrca a supr'a senatulu. Puterea acestoru ovrei e considerabila, fiindu cã stepanesce mai tãta d'aristic'a. Si alarmarea nu e mica, neci va incetã curundu, cãci si-are o causã fõrte vatematõria, adecã: causã nascerii conflictului este cã diurnalele clericali si preotii catolici de pe amvõne predica neincetãtu si cu multa elocintia si focu contra d'aristiciei ovreiesci. Acãst'a sentindu-se fõrte vatemata, predica in colõnele sale contra preotiloru, cere lege pentru casetoria civilã obligatõria, ca astfelu se mai scirbãscã puterea preotiloru. Nu sunt dara in luptã numai motive politice, ci si nisce ambitiuni vatemate, apoi scimu cã ambitiunile anevõia se infrena. Acãsta luptã — care cuprinde atatu locu in viãtia publicã — pre semne are se devina si mai agerã, cãci apropiandu-se postulu pasciloru, atunci se incepe o era nõua de predica-tiuni in beseric'a rom. cat. Sunt remarcabile aceste frecari, cãci le punu in miscare duoi factori puternici.

Inca unu evinimentu mare, carele se opune unitatei aspiratiuniloru numitulu corpu politicu: este causã polõna ce acum a venitu pre tapetu in senatu. Astfelu, pre candu tocm'a astadi, unu organu nemtiescu „W. Tgbl.“ cere alegeri directe pentru senatulu imperialu cum sunt pentru diet'a din Pesta, prin ce s'ar absorbã autonomiã singurateceloru tieri, — polonii din contra ceru tocm'a largirea autonomiei tieriloru. Facemu acã o scurta istoria a causei polece:

Constitutiunea recunõsce dietelorã din singuratecele tieri, dreptulu de a face propuneri senatulu imperiale. Deci polonii in diet'a Galitiei facuserã propunere pentru „revisiunea“ constitutiunei, prin careã se li se acõrde tieriloru drepturi mai multe de autonomia. Propunerea polõna, careã põrta numele de resolutiune, existã in fapta, dar erã intrebarea cã cine s'o nainteze la biroulu senatulu?

Gubernulu? Elu naintãza numai proieptele sale, si trebue se primãscã solidaritate pentru cele ce naintãza, apoi a primã din capulu locului solidaritate cu polonii, nu-i poteã veni la socotãla.

S'o nainteze acãsta resolutiune deputatii galitiani? Arsemenã a instructiuni ce ar fi primitu de la dieta, apoi constitutiunea opresce darea si primirea de instructiuni.

Causã dara erã fõrte gingasia, dupã ce scimu catu de scrupulosi sunt nemtii intru a pastrã formalitatile.

Intre acestea, deputatul polonu in senatu d. Ziemiakowski intrãba cã ce s'a facutu cu resolutiunea? Intrebarea s'a trimisu comitetulu in causã constitutiunei. Acum vom audã raportulu acestui comitetu, despre care vom luã notiã la timpulu seu.

Pana atunci ajunge a insemnã cã nemtii tocm'a nu bineventãza resolutiunea polõca, erã de alta parte neci polecii nu-si facu mari ilusiuni.

Asiã se impedeã carulu dualismulu din pãtra in pãtra, cate natiuni atate petri minus dõue.

Despre alegerile pentru dieta.

V.

(+) Am disu cã vom deduce consecintiele practice din celea cate desfasurãram pana acã sub asta rubrica. Dar pana a nu ne apucã de lucrulu acãst'a, se premitemu unele si altele, fiindu cã intr' a ceea ni sosira din partea unoru prestimati amici cateva reflexiuni private cã densii din tãte — „frumõsele si agerile nõstre argumente de pana acum,“ nu potura precepe, nu se potura convinge, „cum, si pentru ce, se nu se potrivãscã cu natiunalitateã nõstra, cu interesulu santei nõstre cause, ca unii si alții dintre carturarii nostri se se tiena de cutare partita politica magiara, anume chiar si de cea guvernamentalã sãu alui Deák?! — prã bucurosã mai remanemu nitielu la acãsta cestiune si vom cercã s'o luminãmu si mai bine, cãci dorintã nõstra, scopulu ce atientimã prin acestu sir de articule, dupã cum am spusu din capulu locului, nu este si nu pãte se fie de catu — a luminã, apoi in lumina si prin lumina a orientã.

Se incepemu cu unu argumentu, cu o asemenare din istoria.

Este cunoscutã uniunea „trium nationum“ din Transilvania, candu adeca pre la anulu 1437 conducatoriã ungurilorã, a seciloru si a sasiloru se obligãra cu juramentu, a nu-lu recunõsce nici candu pre poporulu romanu de egalã indreptatitu, adeca de asemenea natiune remnicolare, de asemenea factore politicu in tiãra. Acãsta blastemata legatura nascã apoi barbarele legi din aprobate si compilate contra natiunei romane, prin cari poporulu celu mai vechiu, mai numerosu si mai potericu in patriã sa deveni sclavu incatusiatu; deveni unelã, risulu si batjocurã unoru minoritati venite de ieri de alalta ieri! — Ore acum, dacã istoriã ni-ar fi insemnatu numele vre-unuia sãu mai multoru romani, cari s'ar fi intovarasitu cu autorii acelei uniuni sãu legature blastemate si ar fi conclucratu cu ei la sustinerea si ascurãrea sistemii lorã politice, õre ar potã, ar cutezã cine-va a-i numi pre acei romani altufelu, de catu — tradatori de sãngele lorã, de mam'a, de natiunea lorã?!

Si cum stãmu noi astadi fatia cu partitele politice ale magiariloru? Au densele nu tãte o spunu pre facia, nu tãte ni o dovedira in fapta la desbaterea cestiunei de natiunalitate si legi despre uniunea Transilvaniei, cã — nu vor se recunõsca si nu vor se concãda nici o data egalitateã natiunale pentru natiu-

nile nemagiare, nu vor se primãscã o data cu capulu pre natiunea romana de factore asemenea indreptatitu cu natiunea magiara, ba — cã nu-i concedu nici chiar numele de natiune in acãsta patria, ci pretindã ca noi cu totii in viãtia publicã se ne sentimã si se ne numimã magiari; adeca in punctulu acãst'a mergu mai departe inca de catu chiar stepanitorii barbari din secele XIV, XV, XVI si XVII.

Tãte legile, mesurile, dispusetiunile domniloru magiari, de ori-ce partita ar fi, maneca din punctulu de vedere alu supremãtiei, ba chiar alu eschisivismului lorã natiunale. E vorb'a a votã unu postu din bugetu, ei iãu de criteriũ interesulu magiarismului; e vorb'a de concesiunerea unei linie de drumu de feru, criteriulu ce se aplica este interesulu magiarismului; e vorb'a de infintierea sãu dotarea unei scõle, — decide interesulu magiarismului; e vorb'a d'a implini unu postu vacante de funtiunariu publicu, — privintã prima si decisiva o vedemu a fi: dacã competitorulu este bunu magiaru sãu magiaronu, sãu celu pucinu — aprõpe de magiaronu? Ba pana si justitiã si aministratiunea si reformarea ei o facu dependinte de la interesulu magiarismului, si diet'a trecuta refusã a introduce sistemã procedurii vorbale — numai ca nu cumva prin acãst'a se intre in usu limbele nemagiare; asemenea refusã a creã mai multe curti de apelu in tiãra (o necesitate de altmintrelea preste totu recunoscutã si sentita) numai ca nu cumva la cutare curte de apelu se ajunga a prevalã veri alta natiunalitate!

Ce mai voiti? Nu este invederatu prin fapte positive, n'a recunoscut o insusi pre facia in colõnele sale „Pesti Napló,“ organulu deãkistiloru, si „Hon“ organulu stãngei, cã — baseã, cã punctulu de manecã, cã ideã fundamentale a politicei si a sistemii de astadi, dar — totu asemenea si a celeia pre careã vor a o inaugurã opozitiunile magiare actuali — este si remane supremãtia natiunalitatei magiare, tipulu eschisivu magiaru alu tieriei intregẽ. Dar acãsta supremãtia, acestu tipu eschisivu magiaru alu tieriei este, precum ne convingemu pre tãta diu'a, negatiunea existintiei nõstre natiunale, este impedeãrea culturii si devoltarii nõstre, este degradarea nõstra la gradulu de eloti natiunali. Deci fiindu acãst'a asiã, intrebãmu: se pãte potrivã cu detorintã, cu caracterulu si onõrea, cu mintea si inimã unui adeveratã romanu, unui bunu fiu alu natiunei nõstre, ca elu se se impreune si se dee man'a cu vre un'a õre-care dintre partitele politice magiare — pre baseã lorã, cu punctulu de manecã alu lorã si cu ideã fundamentale a magiarismului lorã eschisivu, care singuru se decida in tãte??

Nu si erasi nu; nici o data si nici intr'unu tipu!

Romanulu care se ingagiãza cu vr'o partita magiara de astadi, carele vrã se trãca de deãkistu, sãu tissaistu, sãu mardarassistu, acelã, dacã pretinde a fi romanu bunu, atunci — este insielatoriu fatia de partitã magiara de careã se tiena, fiindu cã aceea nu vrã, nu suferã romani buni, cãci programulu ei nu recunõsce alta natiune si alte interese natiunali in statu de catu magiare; erã dacã pretinde a fi membru bunu alu acelei partite politice magiare, atunci elu este insielatoriu si tradatoru fatia de natiunea romana, fiindu cã se servesce de numele ei si de legaturã sa de sãnge cu ea pentru a sprigini tendintie contrarie in-

tereselor ei de esistență și de dezvoltare națională și politică.

Se bagăm bine seama: magiarii, nemții și veri cari alți străini, cati se întotesc și luca contra intereselor noastre naționale, — sunt contrarii noștri, *contrarii politico-naționali*, și, cu cuvântul cel mai aspru, putem se-i numi *neamici* sau *dusimani*; fiii proprii ai națiunii noastre, cei născuți din sinul națiunii, din sangele nostru, când se întotesc cu străinii contrarii noștri, contrarii aspirațiilor legitime ale națiunii noastre, și-i spriginesc pe aceia ca se se sustina și întărească și se ni devina totu mai periculoși, — acei fii nu sunt și nu se numesc contrarii, ci curatu — *tradatori* ai națiunii lor. Și cu dreptul cuvânt; căci pre cându străinii pot, deși nu legitim, dar totuși scusa intrunirile și luptele lor contra intereselor noastre naturale — cu argumentul amoriei și devotamentului lor pentru proprii națiune, despre carea pretindu a crede, că prin recunoșterea de drepturi naționale egali pentru toate națiunile ar deveni periclitată întru esistența ei: fiii de alte națiuni, buna-ora romanii ce trecu în castrele magiare, pentru această trecere și pentru activitatea și lupta lor acolo, n'au, nu pot, se aiba altu motiv, de catu — *interesul și folosul persoanei lor*; pentru că adeca acolo li se platesce și respalesce *trud'a și lupt'a mai bine*. Va se dica, ei pentru interesul lor propriu se vindu mai an-teiu pre sine însiși, vindu apoi meritul născerii sau sangelui, adeca detorința și onorea lor națională; în fine prin desertarea din propriile castre, naturali și slabirea lor prin această și întărirea contrariilor, vindu pre mam'a lor, pre națiunea lor, și asiè apară vinovăți de *tradarea întreită*.

Acesta este sentimentul, credința, și convingerea noastră în generale despre această chestiune. Excepțiuni, reserve pentru cazuri speciale, extraordinare, potu conceda, dar nu în modu arbitrar. Și acum vom trece la deductiuni, dar în altu numeru.

Caus'a Transilvaniei.

A dese ori se dice că dacă ai esilați ratiunea din politica, masele cele mari ale poporului totu n'ar sminti, pentru că densele s'ar conduce foarte bine de — unu instinctu sănătosu.

Acesta e unu adevăru care și manifestăza tota puterea sa în stadiulu de astăzi alu cauzei Transilvane, astfel în catu: pre cându înțelegința națională se retiene de la veri ce miscăminte electorali, căci si-are ratiunea politică de ce nu vre defelu se aléga deputati pentru diet'a unghurească, — pre atunci poporul nostru inca se retiene, nu pentru că i-ar fi spus înțelegința (căci această nu i-a potutu spune netienendu veri unu meatingu pana acum'a) ci pentru că de securu o precepere și unu sentiu naturalu i dictăza retinerea.

În realitate e unu lucru străordinariu și remarcabilu, a vedé toate poporale conlocuiri agitandu-se pentru alegerile dietali, și în mediloculu acestor agitaciuni generali numai unu singuru popor: poporul romanu din Transilvania standu neclătu ca stanc'a, privindu agitaciunile cu indiferentismu, buna ora casă cum nu l'ar interesă defelu.

În fat'a acestei aparitiuni, chiare ca lumin'a s'orelui: cum s'ar poté ore negă cumca politic'a de passivitate nu este spresiunea sentiului comunu alu poporului romanu din Transilvania, ori că acestu popor nu este maturu și nu este capace pentru o passivitate?

Dar nu vrem pentru asta data a ne ocupă de teori'a și ratiunea passivității, ci numai se amintim pe scurtu efefetele ei de pana acum'a.

Abiè prinsera de scire stepanitorii cumca romanii vor passivitate, și delocu intonara alte cordi mai line fatia cu pretensiunile noastre. Deak în cunoscut'a sa epistola (vedi nr. tr. rubric'a Viena) recunoșce că legile facute în contr'a no-

stra, potu fi modificate. Celu putienu, cateva foi dualistice, buna ora „Vor. Zeit.“ de luni, asiè ni splica întielesulu acelei epistole. Va se dica, o lege facuta numai de ieri de alalta-ieri, astăzi chiar parintele ei o dechiară de modificabilă. Astfelu luca o buna politica, e semnu că politic'a passivității este corespundentoria, se perseverăm dăra în trens'a pana la scopu.

Cateva organe dualistice și permisesera unele espeptoriuni despre procedur'a romana, dar curundu fura chiamate la ordine de catra diurnalele mai de autoritate. Astfelu espeptoriunile lui „Kol. Kőz.“ intimpinara indignatiune generală în Pesta; — totu acolo cuvintele lui „Ung. Monatschr.“ (care vorbiă la adres'a Prusiei se medilocesca de la București unu suatu, care pe romanii Trnietei se-i indemne a intră în diet'a pestana) intimpinara desaprobarea lui „Haz.“ organului principale alu stangei centrale, care respinge suspitiunările și vorbesce romanilor de a dreptulu, intru unu tonu moderatu precum nu l'am auditu de multa în foile unghuresci despre cause de ale noastre.

Asiè am ajunsu astăzi ca organele dualistice se vorbesca mai cu respectu despre pretensiunile romanilor din Transilvania. Și acestu rezultat e de a se multiam numai passivității.

De la senatulu imperiale.

Afacerile senatului imperiale din Viena, puse la ordinea zilei, sunt bugetulu pentru anul curinte, reform'a contributiunii, legea pentru milit'a de țera, legea penală, ordinea procesului criminalu și civilu și alte mai menunte, precum resolutiunea dietei din Galiti'a, legea nouă casatorială și ameliorarea salariilor pentru judecatori instantiei prime. Desclinitu se pomenim despre tractatulu postlatu între Romanii și monarhia austro-ungurească, la care ablegatii din alora parte se invoira. În cas'a magnatilor se tienura de abie două sedintie de la serbatori în coci, după ce adeca intrara cei 20 de membri de curundu denumiti, și în aceste sedintie se votă legea pentru introducerea judecatilor de jurati pentru delictu de presa. Era în cas'a ablegatilor, în adevăru se tienura de la reinceperea sesiunii după serbatori, mai multe sedintie; inse și aci decurgu desbaterile plenari numai inoctu, asemene unu riu bahnosu în timpul de ierna. Dacă asta lancedia parlamentaria devine de la constelatiunea noastră estera, sau de la complicatiunile interne, buna ora pentru caus'a polona și cea a Cechilor, nu se scie; atata inse se poté afirmă cu securitate, că fisionomia parlamentului acestuia e pe catu de distrasa, pe atata și de posomorita.

Se dice, că tota activitatea ablegatilor se concentreza prin comitetele respective, ceea ce este și naturalu, de orace mai nainte de preconsultarea obiectelor în comisiuni nu se prindu în desbaterile plenarie. Dăra precum se vede din unele reporturi, ce trecu în publicitate, neci prin comisiuni nu decurgu desbaterile netedu, căci diversitatea de opinii și de principie, carea caracterizeza fisionomia senatului în pleno, află și aci o spresiune marcata. Spre dovăda servescă unu incidinte din comitetulu confesionalu, referitoriu la matrimoniulu civilu, care fiindu mai de interesu, l'espunem mai detaiatu.

Subcomitetulu confesionalu, constatatoriu din trei advocati și unu superintendentu evangelicu, compunendu o lege matrimonială de caracteru civilu obligatoriu, se puse la ordinea zilei în comitetulu plenariu pentru sedintia din 28. ianuaru c. n. la carea luara parte și ministrii de cultu și de justitiă. Profesorulu de universitate Jäger (preotu rom. cat.) și consiliariulu consistorialu gr. or. Andrieviciu, precum cră de acceptatu, apucara cuvântulu în contra proiectulu de lege, și a-nume celu de antaiu desfasură, că atare lege ar fi de prisosu, de orace pentru recerintiile de prezentu e dejă procuratu prin legile casatorială, ce sunt în vigore. Parintele Andrieviciu inse, intrandu mai adancu în cuprinsulu proiectulu de lege, demustră în unu discursu mai lungu, că acestu proiectu nu corespunde neci naturii institutulu de casatoria, care

este basatu pe trei mominte esentiale, adeca pe momentulu civilu, eticu și religiosu, neci intentiunii senatului care dete demandulu, de a compune o lege matrimonială nouă, neci convingeriloru religioasă și culturale civile a poporiloru.

Domni advocati, pre cari îi cam surprinse cele audite, totu inca nu pierdura curagiulu, ci replicara că acele mominte ar fi fostu luate în consideratiune; dăra după ce și ambii ministri vorbira în sensulu antevorbitoriloru și mai intonara, că prin asta lege confictiele între statu și confesiunile diverse, în locu se se delature, ar deveni inca mai acute, nu putienu se uimira cei ce acceptau unu spriginu din partea regimului, și ne potendu-se resolve, dacă este mai oportunu, a pune proiectulu de lege ad act'a, sau a face fiasco în cas'a senatului, se incheiă sedintia, după ce dechiarara și par. Andrieviciu și d. Jäger că nu vor poté participă la consultarea unei legi pentru introducerea matrimoniulu civilu obligatoriu.

Dacă vor avé asemene mersu și alte afaceri cumpenitorie în senatulu imperiale, atunci rezultatele sesiunii presente vor fi foarte seci, și poporale anevoia se vor bucură de fructele ce le ascépta cu ardore.

Foen, 26 ianuaru 1869.

Am cititu în Nr. 3 din „Albina“ unu articulu tramisu din Pesta, alu caruia autoriu indemnatu fiindu prin unu articulu precedentu alu „Albinei“ atingatoriu de persoana mea, a luat ocaziune a scrié mai pe largu despre mine, — a reflectă la alegerea mea de deputatu, și aducendu a minte alegatoriloru cerculu de alegere din Lugosiu unele de servitiele mele pana acum facute națiuni, îi provoca, ca se me aléga de deputatu alu lor la diet'a viitoria, fara de a privi, că m'am retrasu de la activitatea publică a trebilor politice.

Acesta aducere aminte a unu barbatu mie necunoscutu, mi impune placut'a detorința a-i aduce prin această adunc'a mea multiamire pentru binevoitorea sa inteniune, și totdecodată dechiară: cumca astadata n'asiu poté primi asupra-mi increderea această onorabilă, chiar dacă alegatorii numiti m'ar onoră și acum eu increderea loru pre stimata.

Deci tuturor acelor'a, cari binevoiescu a me tiené în suvenirea lor, adanc'a mea multiamire.

Andrieu Mocioni.

Cerculu Ciacovei, 28 jan. st. n.

(g) Miscarile pentru alegerea de deputatu dietalu. Fostulu deputatu, Ivacicovicu, aléga în ruptulu capulu din satu în satu a cersit voturile celor'a pe cari i-a tradatu în diet'a trecuta, și traiesce în buna credința d'a fi realesu, ba inca se lauda că „macar se si dec si camesi'a, dar trebeu se fie realesu“. Mi se pare inse că d'ace'a e asiă curagiosu, pentru că a sentitu că sum'a din bugetulu secretu i sta în catu-va la dispozițiune. Fie-i de bine, noi lasăm se si încerce noroculu.

Lui de contra-candidatu s'a ivitu dlu advocatu din Jebeliu, Vincentiu Popp. Acestu domnu pana acum'a n'a jocatulu rola politică, în cestiunile mai de insemnetate națională, ci a fostu mai vertosu economu pentru sine. Fiindu că de asta data lu vedem pasindu la cariera de deputatu, la o misiune insemnata națională, ni tienem de detorința, ca naționalisti, a-lu esamina după potința și parerea noastră, ca se vedem dacă dsa este barbatu vrednicu de a încedere ca această. Omulu se judeca de după faptele sale si dintreacutulu seu. Faptele dlui Popp, pentru causele naționale se reduce la vorbe góle, cu tóte că impregiurarile și mai vertosu starea lui materială, prin carea lu potemu numi nedependinte, i-a deschisu terenu catu se poté de frumosu — se întielege, în cestiuni mai de ronu și locale — ca se si desvólte activitatea sa; dar dorere că afara de neinsemnate contribuiri, din cându în cându, pentru cate o petrecere națională, altele n'am veditu neci am auditu de dsa, ba neci d'aristic'a noastră nu se poté laudă că i-ar fi inmultitu cetitorii, prin urmare neci s'a procopsitu ca se întielega causele ce le desbate d'aristic'a romana. De cate ori eră necesitate imperativa, ca se se afle atare romanu din acestu cottu, carele fiindu nedependinte, se pasiesca energiosu în congregatiunile comi-

tatense contra magiariloru; pe d. Popp nu l'am veditu neci o data facendu această, cu tóte că scia pre bine că diregatorii — cari potemu dice că nu-i avem — nu pre potu pasi contra mai mariloru lor.

De alta parte era, cauta se ne mirăm, cum d. P. într'unu restimpu de vre-o 7 ani si-facé avere colosala ca notariu comunu. A esamina această nu se tiene de competința mea, neci me interesă; ma este caracteristicu pentru o persoana ce voiesce a pasi la rola de politică inalta, adeca de deputatu, căci dacă dlu P. este materialistu, atunci ni e cam recore a pune increderea noastră în manile dsale, fiindu că scim din esperiintia cumca posturile grase și atare fondu secretu, sunt foarte deprinse a seduce pe cei ce preferu interese personale.

De altminte nu am avé nemicu contra dlui P. ma dorim din sufletu s'audim, dacă dsa este recomandat de barbatii nostri naționali, cari sunt recunoscuti și probati în luptele pentru esistența noastră, precum dd. Mocionii Babesiu, s. a. Căci noi ne tienem și ascultăm de suaturile lor ce le cetim în „Albina“, era postulu de deputatu lu considerăm mai sus de catu unu postu în diregatoria, despre care indatinăm a dice; „mai bine unu romanu reu, de catu unu strainu ticalosu.“

Temisióra, 1 fevr. st. n.

(R) Congregatiunea comitatensă se tienu astăzi. Nu sciu dacă corespundintele dvóstra, vi va fi reportatu despre decursulu ei: pana atunci sum provocatu din partea mai multor on. d. romani se vi reportu cumca d. Atan. Ratiu, adv. a propusu ca în întielesulu legiloru aduse în caus'a naționalitatiloru, protocólele sedintiloru congregatiunii se se pórte în venitoriu și în limb'a romana, care propunere o spriginira deakistii și se si primă, numai parti'a stanga și cati se tienu de ea si fusera de fatia, — votara contra ei, cerendu a se amená.*) D. Al. Marx facé totu această propunere pre sém'a nemtilor, și s'a primitu și propunerea lui.

Tinc'a, 29 ian. 1869.

(Miscari electorali.) Vedem că în urmarea uneltiriloru de cari se sciu folosi inimicii naționalității noastre ajunseram acolo, în catu astăzi neci într'unu cercu românescu, noi romanii nu potemu alege deputatu naționalu, fora se fimu siliti a portă lupta agera pentru această alegere. Astfelu fie-care deputatu naționalu personifica cate unu triumfu ce-lu castigăm a dese cu sangele nostru.

Recunoșcem că singuratecele cercuri românesci au adusu, mai tóte, sacrificie pentru alegerea deputatiloru lor. Dar neci unu cercu n'a facutu atate sacrificie de sange și de avere, cate cerculu Tincei în 1865 pentru alegerea deputatulu seu naționalu în persoana dlui Emanuilu Gojdu.

Cetitoriloru acestei foi sunt dejă cunoscutu uciderile ce s'au intemplatu atunci la noi, asidere cunoscu cercustanti'a că candidatul magiaru pe care l'am respinsu d. Dezső Szániszló, fiindu prefectu peste bunurile episcopatulului rom. cat. de Orade, si-a resbunatu respingerea prin represali contra comunelor române, caror'a nu li-a mai datu pamentu în arenda, în catu seracele de ele ajungendu mare parte fora de pamentu și fora de lucru, se veduira cutropite în suferintie amare.

„Unu deputatu, pe care l'am alesu cu pretiulu atatoru sacrificie și atatoru suferintie, este unu deputatu scumpu, prin urmare trebeu se fie bunu“. Asiè se mangaiaru romanii în suportarea suferintiloru.

Dar mangaiarea ne dede de golu, curundu ne desamagiram amaru, căci d. Gojdu facendu-se septemviru, alungă mandatulu de ablegatu mai nainte de ce diet'a ar fi luat în desbateru caus'a de naționalitate și caus'a remasitiiloru triste din timpul urbariului cari totu ne mai apesa, adeca mai nainte d'a ne fi ajutatu. Noi dăra — si-diceau alegatorii — am fostu osenditi la suferintia fora se avem și veri unu bine de după ele.

În urmarea acestei precedentu triste, în alegatori se respandi o *apatia mare* contra

*) Asiè-dăra romanii din comitatulu Temisióru nu s'au fostu contielesu pentru o procedură solidară, și se gaseau și romani-deakisti: Dorere! Aceptăm critică corespundintelu nostru regulatu care nu e deakistu. Red.

sacrificiilor. Nu voiau se mai sacrifice, temându-se că nu vor avea veri unu bine, ci numai vor fi pacaliti de nou. Astfel se întâmplă că — după ce Cojdu trecu de septemviru — devenindu cerculu nostru vacant, d. Dezső Szániszló reesi alesu de ablegatu.

Apatia acésta domnesce si astadi in taber'a nationala, carea nu se misca defelu, des' vede că cercurile vecine cate combinatiuni si-facu pentru alegere de deputati nationali.

Contrarii nationalitatii romane nu lasa apatia noastră neexploata intru interesulu lor. Astfel d. Dezső Szániszló s'a luat a caletori prin cercu, de la comuna la comuna, a dá raportu despre afacerile sevarsite in dicta. L'au intimpinatu banderie din tóte clasele poporului, asecurandu-lu că va fi realesu. D'Sa a vorbitu unguresce, ce romanii precepu cas' chinesése, éra din ast'a nu sciú nemica. Fő-i'a magiara „Bihar“ afirma că Dezső Szániszló intregulu seu salariu de deputatu 1260 fl. v. a. la oferitu pentru scopulu educatiunii poporului fora distingere de nationalitate si confesiune, cate 18 fl. 81²/₃ cr. pentru o comuna. Fapt'a e laudabila, dar politic'a ei inea o precepemu.

De contracandidatu lui Dezső Szániszló se vorbece că va pasí Blascovétiu din Orade. Dintre romani nu pasiesce neci unulu des' am dorí (se întielege: nu ca in 1865). Aceptámu ca intieligint'a noastră se íec iniciativ'a pentru o adunantia centrala in Orade, de unde s'ar poté electrisá cei ce stau anca in nemiscare.

Unu tieranu.

Buda-Pesta, 2. fauru 1869.

(+) Dle redactoru! De cand s'a inauguratu fusiunea partidoloru opositionali in capital'a Ungariei, opositionea magiara desvóltá o aptivitate admirabila in tóte partile; atatu prin provincia, catu si in centru. In die'a trecuta Pesta érá reprezentata numai de unu deputatu opositionalu, si acum are candidatu chiar si in contra lui Deák. Temeritatea opositionei dovedita fatia cu „intieptulu tierii“, a aflatu desaprobare in cercurile mai nalte, dar fusionistiloru nici cá li pasa! Dlu Irányi, intimulu amicu a lui Kossuth si faptoréle principalu alu fusiunei, o disc in organulu seu „Magyar-Ujság, cá opositionea si-va încordá tóte potérile, ca d. Deák, ta'ta Dualismulu, se nu devina alesu neci intr'unu cercu!

Dar cu catu cresce opositionea „capace d'a guverná“, cu atata mai tare se încordá si potériéza aptivitatea deákistiloru, cari punu tóte medilócele legali si nelegali in miscare, pentru d'a reesi cu candidatii lor. „Hon.“ aduce unu articlu despre denarii lui Deák, cari se cersescu de la contii si baronii deákisti in numele causei sante a dualismulu, si cu cari apoi se se castige alegatorii in numele „causei sante.“ Ce procedura morala?!

Inse acestea tréca duca-se „dar ce va dice onor. publicu cetitoriu, cand i vom spune, cá in cutare cercu electoralu in cotta'u Pestei, se consultau alegetorii deákisti, cá ore catu va constá unu deputatu deákistu, 20, 25, séu 30 de mii de flor.?! Ore si sumele aceste enorme se compunu din denarii lui Deák? Abié se va mai aflá omu care se cređa astfelu de absurditati!

Fondulu secretu e destulu de mare, si cine si-va poté pune pung'a sa in concursu cu guvernulu?

In fine mai am se adaugu si aceea, cá tóte foile magiare au reprodusu „Apelulu“ dlui Antoniu Mocioni, si dieu, cá pre candu Romanii din Transilvania se retragu de la alegeri, pe atunci d. Mocioni conchiama pe toti Romanii din Ungaria si Transilvania la conferint'a fratiesca, unde vor avé a se consultá despre pasii necesari in caus'a alegérilor.

„Hazánk“ se ocupa de retragerea Romanilor din Transilvania, dar despre acésta vor vorbí curandu altii mai pre langa.

Pesta, in 29. ianuaru 1869.

(Balulu juristiloru Romani de la Universitatea de Pesta) a decursu in 15/27 l. e. in sala de datu la semnu in presintia unui publicu — des' nu pré mare la numeru, dar fórté elegantu si alesu. Petrecerea acésta impreunata cu scopu filantropicu si nationalu, a fostu pre catu se poté de cordiala, si de unu caracteru espresu nationalu.

Familiele romane din Buda-Pesta, cari au imbratisiatu totdeun'a cu cea mai mare caldura si zelu nationale intreprinderile filantropico-nationali ale junimei romane de la Universitatea pestana — au doveditu si cu acésta ocaziune pré eclatantu, cá li jace la inima prosperarea si inflorirea junimei nostre, carea totdeun'a a fostu fericita a aflá la bravele familie romane din capital'a Ungariei unu spriginu considerabile.

A contribuitu multu la naltierea splendórei balului presintia ilustrei si gratiosei Dómné Elen'a de Mocioni, matrón'a balului, carea prin primirea acestei sarcine onorifice érási a datu o dovéda eclatanta, nedisputabila si visibila despre zelulu nobile si interesulu celu mai mare, ce-lu nutresce fatia cu tenerimea romana, carea i va fi pururea multiamitóre si recunoscatóre-pentru gratia si generositate documentata.

Pe la 9 ore sosi matrón'a balului in deplin'a-i gratia, condusa de presiedintele comitetului d. Stefanu Perianu, pe langa esecutarea mersului lui Mihaiu din purtea corului musicale. După acésta delocu se începú joculu, si decurse cu multu focu si viositate pana in reversatulu díoriloru. Cunoseutulu nostru jocu nationalu „Roman'a“ fu jecatu de trei ori cu multu predileptiune, éra pe fatia privitoriloru se oglindá o bucuria straordinaria. Strainii nu aflau destule cuvinte a laudá d'ajunsu acestu jocu frumosu si incantatoriu, éra eu me sentiamu fericitu a audí paréřile loru lingusitóre. Toaletele erau gatite cu unu gustu finu si cu elegancia, si in privint'a acésta escelá cu deosebire Dómn'a Elen'a de Mocioni; éra gratiosele Dómnisóre: Elen'a si Maria Ioanovicu, N. Nedecu, Aurelia Popu si August'a Serbu erau totu atate regine ale balului.

Nu me potu retiené se nu amintiescu ceva si despre acei pré stímáti domni, cari né onorara cu presintia loru in sér'a aceea. Dintre membrii ilustrei familie de Mocioni avuramú onóre a salutá in mediloculu nostru pe dd. Georgiu Mocioni, Dr. Eugeniu Mocioni si Zenone Mocioni, pe dd. Vincentiu Babesiu, Alesandru Romanu si Florianu Varga cunoscutii anteluptatori nationali, Ladisláu-Basiliiu Popu, Alduleanu, Ioanovicu secreteriu de statu, Puscariu, Dr. Galu, si zelosulu nationalistu d. N. Ioanovicu comerciantu in Pesta; éra din provincia ne onorara cu presintia loru Reverendissimulu Domnu parocu si asesoru consistoriale N. Popescu si spect. d. Dr. Alesandru Popovicu.

Toastele inca n'au lipsitu. Presiedintele comitetului d. Stefanu Perianu multiamí matrónici balului pentru gratia si marinitatea documentata catra junimea Romana, si intr'o vorbire fórté frumósa intrerupta adese ori de cele mai frenetice aplause, si urari — desfasurá meritele familiei Mocioni, carea n'are altu scopu mui maretu, mai sublimu de catu inflorirea; invierea; natiunei Romane, si pentru acestu scopu atatu de santu aduce sacrificie grandiose materiale, si necontente ajutórie spiretuali.

Dupa vorbirea acésta, Ittea Sa dlu Georgiu Mocioni adresá cateva cuvinte catra junimea Romana, multiamíndu-i pένtru simtímentele de aderintia catra familia Mocioni, si doríndu-i multu bine, ca se póta fi spre folosulu natiunei; incheiá cu: se tráiesca natiunea Romana! (Aplause si urari cántáscice!) Abié se finí acésta scena ce naltia inimele si numai decatu luá cuvintulu juristulu Gruiá Liub'a, carele intr'o vorbire mai lunga, intrerupta de aplause generali, aretandu merítéle domnului barbatu a natiunei nostre d. Vincentiu Babesiu radica pocalulu in sanctatea acestuia, la ce resuná din tóte partile se tráiesca Babesiu! Mai tienura toaste dd. Augustu Hors'a — juristu absolvatu — in onórea óspetiloru, éra Simeone Botizanu, in onórea profesorelui de limb'a si literatur'a romana la Universitatea din Pesta dlu Alesandru Romanu. Juristulu Ghiesianu a portatu unu toastu pentru Romania, la care resunara vivatele pentru Carolu I si Ionu Brateanu. Petrecerea a duratu pana demanétia; éra suvenirca dulce va durá purure.

Adrianu.

Romania.

Cuventarea lui Ionu Brateanu la bancaletulu ce l'au datu comerciantii Bucuresciloru in onórea dsale cu ocaziunea onomastice.

(Incheiare.)

La noi, cas' in tóta lumea, d-loru, religiunea jóca unu rolú fórté mare. Nationalitatea nostra, cas' a Greciloru, a Serbiloru, a Bulgariloru si a tuturoru popóraloru in fine cari sunt de acésta religiune ortodosa, si-a gasitu scaparea loru numai in unirea loru cu biseric'a, de aprópe 800 de ani incóci! Prin acésta strinsa unire s'a scapatu nationalitatea; cum voiti dér ca eu astadi se o renogu? (Viie aplause).

Acésta ar fi o adeverata crima nationale, o ineptia politica!

Noi d-loru, avemu se fimu ce'a ce suntemu, ce am fostu totu-de-una. D'aci nu resulta ceea ce place inamiciloru nostri a deduce. Pentru cá voimu a pastrá vechi'a nostra religiune nationale, ni s'a dísu cá suntemu muscali. Dér candu vorbim de ortodosi, numai la muscali trebuie óre se ne gandimú? Dér Grecii, dér Serbii, Bulgarii, Albanesii, Macedonenii, Panslavisti sunt óre? Vor ei óre perderea nationalitatii loru, cötropirea loru in cea rusésca? Nu, d-loru. Candu Muscalii au venitu la noi, ei au cautatu se ne lovésca pana la rarunchi si noi i-am uritu pentru cá ne sugrumau. Totu acestu simtimentu avemu pentru toti cati vor avé asemenea tendintie. Suntemu ortodosi inse voimu se fimu la noi a casa; potú si Rusii se fia in buna voia ortodosi, cum sunt, dér la ei a casa, éra nu pe spinarea nostra. (Bravo! aplause). Voimu se urmámu a fi ortodosi, inse cu biseric'a nostra, in casa nostra. cu clerulu nostru romanu, care a fostu totdeun'a in capulu poporului in lupte pentru nationalitate. (Aplause.) Se nu ni se dica dér cá, déca nu ni renegámu religiunea, suntemu muscali, suntemu panslavisti.

Nu, d-loru; panslavisti potú fi tocmái aceea cari ni propunu a ni schimbá religiunea, cáci tocmái prin acésta s'ar pune in periclu nationalitatea nostra. In adeveru candu ómenii cari aspira la unu rolú politicu in tíer'a loru si-ar schimbá religiunea, s'ar face catolici atunci tóta influint'a loru ar fi perduta. Panslavismulu ar profitá d'acésta gresicla, ar esploutá simtimentulu religiosu alu natiunii, ar aretá pe barbati politici ce lupta pentru nationalitate si dreptu, ca pe nisce renegati, ca pe nisce lapedati de lege; astfelu ar nemici actiunea loru si s'ar pune in faci'a poporului ca singurulu aperatoru, ca singur'a mantuire a credintiei stramosiesci romane, pe care acei renegati vor s'o tradee catolicismulu. Éca adeveratulu periclu, éca us'a de unde póte intrá panslavismulu. Pe catu tímpu vom tiné-o inchisa, n'avemu nemica a ne teme. De aceea, o repetu, suntemu si vom remané ortodosi, credinciosi traditiunii religióse a strabuniloru, adeca nationalitatii nostre chiar. (Aplause).

S'a mai dísu cá suntemu muscali, fiindu cá compatinimú cu toti conlocutorii nostri din Oriente. Apoi d-loru, d-vóstra in mahalalele d-vóstra, cu vecinii d-vóstra, déca traiti in pace cu ei, déca traiti in armonia, trebuie óre se vi faca cine-va o crima pentru acésta? Ni se dice cá suferimú pentru ei, apoi este naturalu cá trebuie se suferimú, fiindu cá altmínterea ni-ar lipsí chiar instinctulu conservarii.

Dér póte cá nu li place unor'a ea acestu simtimentu de solidaritate se se desvólte in poporatiunile Orientului, fiindu cá sciú cá, din díu'a candu va fi o solidaritate intre poporatiunile Oriintelu, nu va se mai póta se ne imparta ca totulu (aplause).

D-loru, asiú mai dice ceva, dara . . . nu sciú cum vor se mai întórea cuvintele mele, — nu in potriv'a mea ci, in potriv'a tíerei — d'ace'a me oprescu si sfarsescu cu unu cuventu.

Oriintele, d-loru, este alu acelor'a care lu locuescu, care lu posiedu de secli, cari in fine lu au in posesiunea loru de la mosi stramosi si, déca chiar puterile cele mari, candu se jienescé unu interesu alu uneia dintre ele, se stringu tóte ca se declare cá este solidaritate intre ele, cu atatu mai mare ratiune este, pentru poporatiunile cele mici, cele nepoternice, ca se simtia putérnicu cá si ele sunt solidare intre densele, si se vina la convictiunea si la otarirea aceea, d'a privi ca amici devotati ai nationalitatii loru pe aceea cari vor avé o simtire de compatimire fratiesca pentrudensele, si este fórté naturale ca se se téma de cei ce vor fi inspirati de alte simtímente.

Oriintele, d-loru, este alu nostru, alu Greciloru, alu Serbiloru si alu tuturoru celorlalti care lu locuescu, este chiar alu Turciloru déca vor voi si ei se tráiesca in víeti'a nóua.

(Haritate, aplause.) Accia dér care vor vení d'acum nainte cu alte pretensiunii, cu alte aspiratiuni de catu acestea, — fia cu tendintie de panslavismu, fia de pansmaghiarismu, séu ori care altele, — vor fi priviti ca inemici de aceea poporatiuni, — am díso in Camera si-o dícu si aci.

Déca insusi tatalu meu s'ar scolá din mortu; si ar vení se lovésca nationalitatea mea, patri'a mea, voiú întóree cu durere ochii . . . dér lu voiú loví fara crutiare.

(Bravo! . . . Aplause entusiaste si indelungu repetite). („Romanulu.“)

VARIETATI.

— (Concertu romanescu in Cernáuti.)

Mercuri in 27 jan. c. n. se dete unu concertu musicale romanescu in salonulu teatrului din Cernáuti, care succese in modu eclatantu, de órace si productiunile musicale si numerositatea auditoriului intrecura acceptarile. Programulu contienú 11 piese, premergendu unu prologu peroratu cu demnitate eminenta de d. Demitriu Petrinó. Concertulu de Humelu in A-mol fu esecutatu cu desteritate speciala de dsiora Ema Emeri pe piano. După ace'a urmara: Cantarea solo a poesiei „Rentornarea in patria“ de Pelimonu de studentele N. Monasterschi; Sonant'a de Mozart pe violina si claviru de dd. Leone Cofleru si Victoru Stircea; „Ceasulu reu“ poesia de Alessandri, music'a de d. Vorobchieviciu, cantatu de horulu studintiloru romani; Dóue mazurce esecutate de dsior'a Isabel'a Flondor; „Limb'a romana“ poesia de Sionu, music'a de d. Vorobchieviciu cantata de horulu studintiloru romani; Sonanta patetica de Bethoven esecutata pe claviru de dsior'a Eugeni'a de Zott'a; „Visulu de nópte si flórea de lotosu“ esecutate de dsior'a Isabela Flondoru; o Legenda si o aria romana esecutate pe violina si claviru de dd. Cofleru si Stircea; in fine dóue cantece romane cantate de dsior'a Isabel'a Flondoru. Venitulu curatu de 1200 fl. e destinatulu pentru ajutorint'a studintiloru, respective fundatiunea Pumnuléna.

— O adresa de multiamita providiuta cu 36 de subscritori de a teologiloru din Cernáuti, s'a prodatu parintelui Andrieviciu pentru cuventarea din senatulu imperiale prin carea a medilocitu scutirea teologiloru de la sarcinele legii militare. Subscritorii ni ceru publicarea adresei, inse e pré lunga pentru spatiulu foii nostre.

— (Societatea de leptura a inierimeii romane din Sarvasiu pe anulu scol. 1868/9. Avemu onóre a aduce la cunoscentia onor. publicu, cumca pe a. c. asiderea de nou grabi tinerimea rom. de aici a deschide societate de leptura, — de órace vediendu érási unu numeru cam frumosiulu pentru continuaarea acesteia, Tinerimea cu o contiegere nobila alése de diregatori Societatii: 1. Ioane Anca, stud. de cl. VIII. alesu prin maioritatea voturiloru de preside. 2. Nicolau Ardeleanu, stud. de cl. VIII. alesu prin maior. vot. de notariulu siedintiloru, 3. Iosifu Ardeleanu, stud. de cl. VIII. alesu prin maior. vot. de vicepreside si totdeodata de bibliotecariu. 4. Grigorie Mariénescu, stud. de cl. VI. alesu prin maior. vot. de caspiulu societ. 5. Georgie Chicinu, stud. de cl. V. alesu prin maior. vot. de controlorulu societ. Datu din sedint'a societatii de leptura den Sarvasiu in 17 jan. 1869. Nicolae Ardeleanu m. p. not. sedin.

— „Balulu romanescu“ se va tiené in 6/18 februaru a. c. in localitate teatrului asiá numita REDUTU. Naintea inceperii balului se va arangia concertu de diletanti, in ceputulu va fi la 8 ore sér'a. Venitulu curatu este destinatulu in favórea „Alumneculu natiunali rom. din Temisóra“ biletele de intrare se potú procurá nainte balului de la din presiedinte alumnealu rss. d. protopopu Meletiu Dreghiciu in Temisóra, éra in sér'a balului la casa. Prétíulu: pentru o familia 3 fl. v. a., pentru o persona 1 fl. v. a. Temisóra, 10. ianuaru 1869. Comitetulu arangiatoriu.

— Nécrologu. (a) De la Cernáuti primimú scirea intristatóre despre o nóua si durerosá loviré, care atinse pe nobil'a si patriotic'a familia Popovicu prin mórtea neacceptata si pré mártúra a dómnici Agnes, sotia dlui Iancu de Popovicu si mum'a a cinci copii in fraged'a etate. Acestu evinémentu atatu de durerosu petrunse pe toti carii stíméza si

